

کرسی آزاد اندیشی

اعجاز قرآن

استاد قاسمی

مسیح مدنی
علی نظری طهرانی
امین مومن زاده
سویل نقیبی
متین لطفیان

اردیبهشت ۹۹

مباحث

مقدمه

قرآن و زمین

قرآن و فضا

قرآن و ریاضی

اعجاز علمی از مهم‌ترین ابعاد اعجاز قرآن در عصر حاضر است. تفسیر ارزشمند «نمونه» نوشته مرجع عالیقدر مکارم شیرازی و همکاران از جمله تفاسیری است که نسبت به اعجاز علمی قرآن کریم رویکردی مثبت و متعادل دارد. شیوه این تفسیر استخدام علوم در فهم، تفسیر و بیان اعجاز علمی قرآن است و تلاش کرده است تا از علوم قطعی در این راستا استفاده کند نه اینکه نظریه‌های اثبات نشده را بر قرآن تحمیل نماید.

مؤلف محترم در تفسیر آیه شریفه «ذَلِكَ الْكِتَابُ لَآرِيبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ» (بقره / ۲) می‌نویسد: «جالب اینکه گذشت زمان نه تنها طراوت قرآن را نمی‌کاهد، بلکه با پیشرفت علوم و برداشته شدن پرده از روی اسرار کائنات، حقائق قرآن روشن‌تر می‌گردد و هر قدر علم به سوی تکامل پیش می‌رود، درخشش این آیات بیشتر می‌شود. این یک ادعا نیست، واقعیتی است که به خواست خدا در لابه‌لای همین کتاب تفسیر به آن پی خواهیم برد»

در آیات متعددی از قرآن کریم به مباحث علمی اشاره شده است. از آنجا که برخی از این اشارات علمی در زمان نزول قرآن کشف نشده بود و بشر قرن‌ها بعد به بخشی از آنها پی برد، طرح این مطالب علمی در قرآن، اخبار غیبی و اعجاز علمی این کتاب آسمانی محسوب می‌شود. در تفسیر نمونه ذیل آیات علمی قرآن، اکتشافات و علوم روز مورد توجه بوده و اعجازهای علمی آنها مشخص گردیده است.

اعجاز قرآن از نظر عدم اختلاف از دیگر جنبه های اعجاز قرآن عدم وجود اختلاف و تناقض میان مطالب آن است. قرآن کریم بر

این جنبه از اعجاز نیز تأکید کرده است: «أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَا كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوْ جَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا»؛ «چرا تدبر در قرآن نمی کنید؛ اگر این کتاب از جانب غیر خدا بود، هر آینه در آن اختلاف زیادی می دیدند».

می دانیم که قرآن در طول ۲۳ سال بر زبان رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه وآله) جاری شده است؛ آن هم در زمانی که شاهد قوت دشمن، ضعف گروه مؤمنان، هجرت، محاصره، جنگ و بیم و امید و شکست و پیروزی ها و... بوده است. در این مدت مطالب به ظاهر پراکنده قرآن، به مناسبت حادثه ها گفته می شد و در اختیار مخاطبان قرار می گرفت. اگر این نوشته جنبه بشری داشت، حداقل شاهد دو پدیده بودیم.

۱- تکامل متن؛ سبک گفتار و کلام به مرور زمان، رو به کمال و ترقی می نهاد و واژه ها و اصطلاحات و عبارات ها کامل تر می گشت!

۲- تکامل محتوا؛ معارف، دستورات آن، روند تکاملی می یافت. در واقع معارف آغازین آن از سطحی نازل تر و عمقی کمتر و گاه غلط برخوردار بود و هر چه زمان به جلو می رفت، قوانین قبلی کامل تر و با چهره ای متفاوت از گذشته ارائه می شد.

نوشتن چنین کتابی با گستردگی موضوع از سوی شخصی که در متن حوادث و درگیری قرار می گیرد، موجب می شود تا به تدریج تفاوت هایی از نظر روحی و قدرت تحلیلی و درستی محتوایی را شاهد باشیم؛ در حالی که در قرآن هیچ یک از این آسیب ها و آفت ها ملاحظه نمی شود.

نسبت مساحت دریاها با خشکیها

در زمان نزول قرآن کریم هنوز قاره ها کشف نشده بودند و تعیین نسبت دریاها به خشکی ها به هیچ وجه امکان پذیر نبوده است. در آیات قرآن جمعا (۱۳) بار از کلمه خشکی (بریابس) و (۳۲) بار از کلمه دریا یاد شده است. یعنی نسبت دریا ۴۵ / ۳۲ و نسبت خشکی ۴۵/۱۳ است که اگر به درصد محاسبه شود دریا ۷۱٪ و خشکی ۲۹٪ محاسبه میشود که با محاسبات علمی امروز مطابقت دارد. این درصدی که بشر امروزه با استفاده از تجهیزات پیشرفته کامپیوترهای مدرن و با استفاده از عکسهای فضایی بدست آورده همانطوری که مشاهده می کنید در لا به لای آیات قرآن مجید که (۱۴) قرن پیش نازل شده است مندرج است.

جدایی دو دریا

اقیانوس شناسان به تازگی کشف کرده اند که وقتی دو دریا به هم می رسند با یک دیگر ترکیب نمی شوند آب دو دریای همسایه به دلیل وجود نیروی کشش سطحی ترکیب نمی شوند.

آب دریاهای مختلف غلظت های متفاوتی با هم دارند. و کشش سطحی ایجاد می کنند گویی که دیواره نازکی بین آن دو برپا شده است.

در اقیانوس اطلس جریان آب شیرینی وجود دارد که آن را گلف استیریم می نامند این جریان عظیم از سواحل آمریکای مرکزی حرکت می کند و سراسر اروپا را طی می کند و به سواحل اروپای شمالی می رسد. عرض این جریان ۱۵۰ کیلومتر و عمقش حدود ۸۰۰ متر و سرعتش ۱۶۰ کیلومتر می باشد. و حرارت آن با آبهای اطرافش ۱۰ تا ۱۵ درجه تفاوت دارد و در آنجا هزاران کیلومتر

آب وجود دارد که با آبهای اطراف خود مخلوط نمی شوند. و در آنها موجودات زنده هم زندگی می کنند. این خاصیت در بسیاری از رودخانه ها از جمله رودخانه های کشور خودمان نیز وجود دارد.

در سوره الرحمن آیات ۱۹-۲۰-۲۱-۲۲ به این موضوع اشاره شده است:

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (۱۹) بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ (۲۰) فَبَأَى آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۲۱) يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ (۲۲)

دو دریا را به گونه ای روان گرد که با هم برخورد کنند. اما میان آن دو حد فاصلی است که به هم تجاوز نمی کنند. پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می کنید؟ از آن دو، مروارید و مرجان خارج می شود.

بیشترین دلیلی که باعث وقوع چنین پدیده ای می شود غلطت شوری و شیرینی دریاهاست که باعث جلوگیری از ترکیب آنها می شود در آیات دیگری از قرآن نیز بطور دقیق به این موضوع اشاره شده است:

سوره مبارکه فرقان آیه ۵۳:

« **وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّهْجُورًا** »

و اوست کسی که دو دریا را موج زنان به سوی هم روان کرد این یکی شیرین و آن یکی شور و تلخ است و میان آندو حریمی استوار قرار داد.

سوره مبارکه فاطر آیه ۱۲:

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمَنْ كُلَّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

این دو دریا یکسان نیستند: یکی آبش شیرین و گواراست و یکی شور و تلخ، از هر دو گوشت تازه می خورید، و از آنها چیزهایی برای آرایش تن خویش بیرون می کشید و می بینی که کشتی ها برای یافتن روزی و غنیمت، آب را می شکافند و پیش می روند، باشد که سپاسگزار باشید.

سوره مبارکه نمل آیه ۶۱:

أَمْنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خَلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًّا وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ أَلَمْ نَعْلَمْ مَعِ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾

آیا شریکانی که می پندارند بهتر است [یا آن کس که زمین را قرارگاهی ساخت و در آن رودها پدید آورد و برای آن، کوهها را [مانند لنگر] قرار داد، و میان دو دریا برزخی گذاشت؟ آیا معبودی با خداست؟ نه، بلکه بیشترشان نمی دانند .

انقبساط فضا

در سال ۱۹۲۹ ادوین هابل ستاره شناس معروف آمریکایی، کشف کرد کلیه کهکشان‌ها از هم دور می‌شوند و فضا منبسط می‌شود. به عبارتی ابعاد جهان پیوسته توسعه می‌یابد. تا پیش از آن تصور می‌شد که جهان در ابعاد و سایر پارامترها کاملاً ساکن است.

« **وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ** » (الذاریات: ۴۷) «و آسمان را به قدرت بنا کردیم و ما [همواره] وسعت دهنده (آن) هستیم.»

انفجار بزرگ

در پی کشف انبساط فضا به لحاظ منطقی این فرض پیش آمد که در گذشته همه چیز به هم نزدیکتر بوده‌اند. محاسبات نشان دادند با عقب رفتن بیشتر در زمان نهایتاً همه چیز از جمله زمین در یک نقطه بی نهایت متراکم جمع می‌شدند که در حالتی فوق بحرانی تا ابعادی در حد صفر منقبض بود. سپس در انفجاری بزرگ همه چیز از جمله زمان، فضا، ماده و انرژی به شکل امروزی تکامل یافته و از همان نقطه تشکیل و تفکیک شده.

« **أولم ير الذين كفروا أن السماوات والأرض كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون** » (الأنبياء: ۳۰) «آیا کافران ندانسته‌اند که آسمان‌ها و زمین به هم چسبیده و یکپارچه بودند و ما آنها را شکافته و از هم باز کردیم و هر چیز زنده‌ای را از آب آفریدیم؟ پس آیا ایمان نمی‌آورند؟»

همچنین آیه ۳۷ سوره الرحمن نیز می‌گوید:

فَإِذَا انشقت السماء فكانت وردة كالدهان «پس آنگاه که آسمان از هم شکافت و چون چرم گلگون گردد.»

چگونگی پایان جهان

نظریات متفاوتی درباره پایان جهان ارائه شده است اما نقطه اشتراک همه آن ها این است که جهان روزی به پایان خواهد رسید، بنابراین ممکن نیست انبساط جهان هستی تا ابد ادامه داشته باشد زیرا طبق قانون بقای انرژی، میزان ماده و انرژی همیشه ثابت است در نتیجه، گسترش جهان هستی متوقف خواهد شد و همان گونه که گسترش یافته بود شروع به بازگشت و جمع شدن خواهد کرد.

نظر کنونی دانشمندان این است که شکل جهان تقریباً به صورت یک ورقه مسطح است که اندکی انحنای دارد.

عجیب آنکه قرآن در آیه زیر به چگونگی پایان جهان و شکل جهان هستی که مانند یک ورقه منحنی است، اشاره کرده.

﴿ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فاعِلِينَ ﴾ [الأنبياء: ۱۰۴]

ترجمه: روزی که آسمان را همچون طومار نوشته‌ها درهم می‌پیچیم و همان گونه که آفرینش را آغاز کردیم، آن را باز می‌گردانیم، این وعده‌ای است بر عهده‌ی ما و ما حتماً انجام دهنده‌ی وعده‌های خود هستیم. (اگر دقت شود می‌یابیم که ورقه‌های طوماری که غالباً در گذشته‌ها استفاده می‌شده ورقه‌ای مسطح است که به علت تا شدن اندکی انحنای پیدا می‌کند.)

مدتی بعد به کمک تحقیقات عده‌ای از دانشمندان مشخص شد که علاوه بر بیگ بنگ پدیده‌ای به نام بیگ کرانچ هم باید وجود داشته باشد. و همانطور که دنیا باز شده روزی به همان نقطه‌ی آغاز جمع می‌شود. (انا لله و انا الیه راجعون). قرآن این موضوع را در ابتدا به باز شدن یک غنچه‌ی گل رز تشبیه می‌کند و بیان می‌دارد که با قدرت بی‌انتهای خویش در حال گسترش (انبساط) دنیا است!

و روزی همانطور که این دنیا را باز کرد دوباره مانند طوماری آنرا در هم خواهد پیچید. (بیگ کرانچ).

سیاهچاله های فضایی

سیاهچاله های فضایی پدیده های عظیمی اند که تحقیق درباره وجود آنها تا بیش از نیم قرن ذهن دانشمندان را به خود مشغول داشت تا اینکه سرانجام به وجود آنها اذعان کردند. دانشمندان می گویند: هنگامی که ستارگان بزرگتر می شوند سوخت هسته ای خود را به طور کامل تمام می کنند و در نتیجه نیروی گرانش موجود در آن بر ستاره غلبه کرده و باعث فرو ریزش آن به داخل و تشکیل سیاه چاله می شود. هیچ چیزی نمی تواند از میدان جاذبه چنین ناحیه ای خارج شود ، حتی یک دسته پرتو نور و به همین علت است که سیاهچاله ها قابل رؤیت نیستند.

دانشمندان سیاهچاله ها را دارای سه ویژگی اساسی می دانند:

۱- غیر قابل رؤیت اند ۲- حرکت می کنند ۳- جذب کننده ی سایر اجرام آسمانی اند. عجیب آنکه قرآن همین اوصاف را در این آیه ذکر می کند.

﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَنَّسِ * الْجَوَّارِ الْكُنَّسِ﴾ [التکویر: ۱۴-۱۵].

ترجمه: سوگند به (ستارگان) پنهان که در حال حرکت و جذب کننده اند.

الخَنَّس یعنی آنچه که پنهان میشود و دیده نمیشود، الجوار یعنی آنچه که با سرعت زیادی در حال حرکت است و الکنس یعنی چیزی که جذب میکند (و صفحه آسمان را جاروب میکند). و این همان چیزی است که دانشمندان درباره سیاهچاله ها به آن معترفند.

تپ اخترها | ستاره های تپنده |

تپ اخترها از جنجالی ترین اکتشافات قرن بیستم محسوب میشوند، تپ اخترها به ستاره هایی اطلاق می شود که از آنها صدایی شبیه صدای چکش صادر می شود. به همین خاطر دانشمندان آن ها را چکشهای غول پیکر نامیده اند. آن ها بعد از تحقیقات فراوان به این نتیجه رسیده اند که این ستاره ها از خود امواج بسیار قوی و نفوذ کننده ای صادر می کنند که توانایی نفوذ از همه چیز را داراست؛ در یک نتیجه کلی می توان گفت که آنها "کوبنده" و "نافذ اند".

تپ اخترها یکی از حیرت آورترین پدیده های نجومی برای دانشمندان اند.

قرآن با عباراتی رسا این حقیقت را بیان کرده است. آنجا که به این نوع ستاره ها سوگند یاد کرده و فرموده:

«وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ * النَّجْمُ الثَّاقِبُ» [الطارق: ۱-۳].

سوگند به آسمان و (ستاره) کوبنده و تو چه می دانی ستاره کوبنده چیست همان ستاره نافذ

نسبیت عام پیش بینی می کند که سیاه چاله ها از ستاره های نوترونی بوجود می آیند. ستاره های نوترونی اکثرا قابل رویت نیستند و تنها با امواج رادیویی (پالس ها) رصد می شوند.

امواج دریافتی از این ستاره ها طوری به نظر می رسد که کسی به جایی می کوبد! (ستاره ی کوبنده). قرآن در آسمان ستاره ای کوبنده را معرفی می کند که ثاقب است.

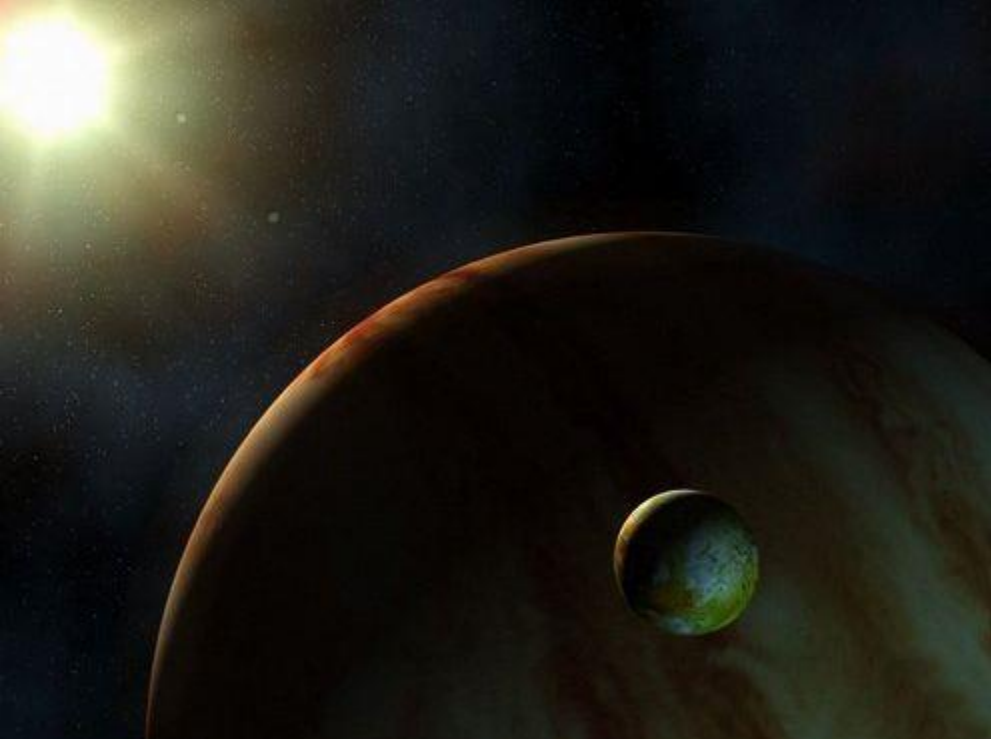
وجود حیات در فضا

بعد از کشف آثار ابتدایی ترین انواع حیات بر روی یکی از شهاب سنگهایی که از فضا به زمین فرود آمده بود سفرهای فضایی دانشمندان به منظور کشف موجودات فضایی شروع شد. آنها بعد از مدتی کشف کردند که بر روی مریخ و سیارات دیگر مقادیری از آب وجود دارد و سرانجام نتیجه کلی آنها این بود که حیات در همه جا وجود دارد.

تقریباً می توان گفت که دانشمندان نجوم اتفاق نظر دارند که حیات در سیارات دیگر هم وجود دارد. این حقیقت در قرن بیست و یکم کشف شد ولی قرآن در قرن هفتم میلادی در آیه زیر از آن خبر داده است.

«وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ» [الشورى: ۲۹]

و از آیات اوست آفرینش آسمانها و زمین و آنچه از جنبندگان در آنها منتشر نموده و او هر گاه بخواهد بر جمع آنها تواناست.

ماده تاریک

در حال حاضر نوعی رقابت میان دانشمندان علم نجوم درباره ماهیت ماده تاریک وجود دارد. یافته های علمی بیانگر این است که ماده تاریک ماده ای است که درصد بسیار زیادی از فضای هستی را پر کرده است و کهکشانشها و ستارگان لابه لای این ماده تاریک قرار گرفته اند. ماده تاریک بسیار قوی است و بر روی چگونگی توزیع ماده مرئی در جهان هستی تاثیر مستقیم دارد.

ماده تاریک بسیار قوی است و به همراه انرژی تاریک بیش از ۹۶٪ هستی را تشکیل می دهد.

ماده تاریک در قرآن به طرز دقیقی وصف شده است، قرآن نام این ماده را "السماء: آسمان" نامیده است. خداوند می فرماید:

«وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ» [فصلت: ۱۲]

ترجمه: آسمان پایین را با چراغ ستارگان زینت دادیم و آن را حافظ قرار دادیم. این تقدیر خدای دانا و شکست ناپذیر است.

در نتیجه ستارگان آسمان را زینت می دهند ولی ما آسمان را به طور مستقیم نمی بینیم بلکه تنها ستارگانی که آسمان را زینت

می دهند می بینیم. این آسمان بسیار قوی و سخت است. خداوند متعال می فرماید: «وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا» [النبأ: ۱۲]

ترجمه: و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم.

قرآن و ریاضی

قرآن در نزد مسلمانان بزرگترین معجزه محمد، پیامبر اسلام است. در سدهء اخیر، ادعای گونه دیگری از اعجاز قرآن با عنوان «اعجاز عددی و نظم ریاضی در قرآن» مطرح شد. کشف رابطه ریاضی در قرآن، موجب شد برخی از پژوهشگران مسلمان برای کشف اسرار و رموز بیشتری از قرآن به آمارگیری از تعداد حروف و واژه‌های قرآن بپردازند.

روزی یکی از علمای دین یهود از حضرت امام علی علیه السلام پرسید: چرا قرآن مدت زمانی را که اصحاب کهف در غار خوابیدند، ۳۰۹ سال ذکر کرده است در حالی که در حاشیه ی تورات ما، زمان خواب اصحاب کهف ۳۰۰ سال نوشته شده است؟

حضرت امیر علیه السلام فرمودند: چون سال های شما شمسی است ولی سال های ما قمری است و ۳۰۹ سال قمری، مساوی با ۳۰۰ سال شمسی می باشد.

شماره سوره		تعداد آیه		جمع	
۱	+	۷	=	۸	زوج
۲	+	۲۸۶	=	۲۸۸	زوج
۳	+	۲۰۰	=	۲۰۳	فرد
۴	+	۱۷۶	=	۱۸۰	زوج
۵	+	۱۲۰	=	۱۲۵	فرد
...	
...	
۱۱۳	+	۵	=	۱۱۸	زوج
۱۱۴	+	۶	=	۱۲۰	زوج
جمع سوره ها		جمع آیه ها		جمع فردها	جمع زوج ها
۶۵۵۵		۶۲۳۶		۶۵۵۵	۶۲۳۶

قابل توجه است که تعداد زوج‌ها ۵۷ عدد و فردها نیز به همان تعداد یعنی ۵۷ عدد میباشد که این خود به تنهایی یک معجزه است. اما معجزه دیگر اینست که اگر حاصل جمع‌های زوج را با هم جمع کنیم ۶۲۳۶ بدست می‌آید که مساوی است با تعداد کل آیه‌های قرآن. و معجزه دیگر اینکه اگر حاصل جمع‌های فرد را با هم جمع کنیم ۶۵۵۵ بدست می‌آید که مساوی است با جمع کل شماره سوره‌های قرآن. و معجزه دیگر اینکه اگر رقم‌های ۶۵۵۵ را با رقم‌های ۶۲۳۶ جمع کنیم، عدد ۳۸ بدست می‌آید که خود ضریب ۱۹ دارد:

$$(۶+۵+۵+۵) + (۶+۳+۲+۶) = ۳۸ = ۱۹ * ۲$$

همانطور که تعداد سوره‌های قرآن ضریب ۱۹ دارد: $۱۱۴ = ۱۹ * ۶$

توجه کنید که اگر تعداد آیه‌های قرآن را کم یا زیاد کنیم یا فقط جای سوره‌ها را با هم عوض کنیم دیگر چنین روابطی وجود نخواهد داشت، و این نشان دهنده اینست که تعداد آیات قرآن همین اندازه و ترتیب سوره‌ها نیز به همین ترتیب بوده و در نتیجه قرآن نمیتواند کار دست انسان باشد.

- مثلاً کلمه ی نماز ۵ دفعه آمده است. درست به تعداد نمازهای واجب روزانه
- اصلاً می دانید که کلمه ی امام چند مرتبه در قرآن تکرار شده؟ بله ۱۲ مرتبه! به تعداد ۱۲ امام علیه السلام.
- کلمه ی شهر هم که به معنی ماه است ۱۲ مرتبه آمده است به تعداد ۱۲ ماه سال.
- کلمه ی یوم که به معنی روز است ۳۰ بار به شکل مثنی و جمع در قرآن آمده.

بعضی کلمات هم که معانی متضادی دارند به تعدا مساوی استفاده شده اند. کلمات دنیا و آخرت هر کدام ۱۱۵ بار ملائک و شیطان هم ۸۸ دفعه استفاده شده است.

دو کلمه ی متضاد مرگ و زندگی، هر کدام ۱۴۵ دفعه، سود ۵۰ بار و زیان ۵۰ بار، امید ۸ بار و ترس هم ۸ دفعه، دو کلمه سختی و صبر هم ۱۱۴ دفعه، کلمه ی حزب الله و حزب الشیطان هر دو ۳ بار، کلمه ی رجل به معنای مرد مساوی کلمه ی امرأه به معنای زن هر کدام ۲۴ بار آمده است.

کلمه ی الحسنات به معنای خوبی ها و کلمه ی سیئات به معنای گناهان هر کدام ۲۱۸۰ بار تکرار شده است. کلمه ی صدقه ۷۳ مرتبه و کلمه ی رضایت هم ۷۳ مرتبه، چه نتیجه ای می گیرید؟ " صدقه موجب رضایت خداست."

کلمه ی مصیبت ۷۵ بار در قرآن آمده و کلمه ی شکر هم ۷۵ بار! یعنی؛ در مصیبت ها هم باید شاکر خداوند باشیم. چون زکات باعث برکت مال می شود، کلمه ی زکات و برکت هم هر کدام ۳۲ مرتبه در قرآن آمده است. و این مثال ها تنها گوشه ای از تحقیقات و معجزات قرآن بود.

معرفی کتاب

کتاب **معجزات علمی قرآن** نوشته هارون یحیی، حاوی حقایق کلیدی و مهم در موضوعات مختلف از جمله نحوه آفرینش جهان، آفرینش انسان، ساختار اتم و... است. کتاب معجزات علمی قرآن تنها برخی از علوم نهفته در میان برخی آیات را بیان می‌کند، علمی که پس از یک هزار و چهار صد سال در اثر تلاش بشر و کندوکاو او در پهنای طبیعت حاصل آمده است. بی‌شک تنها با ظهور حضرت صاحب‌الزمان، علی‌ه‌السلام، بسیاری از رازهای قرآن کشف خواهد شد.

هارون یحیی نیز به این نکته اشاره دارد که:

مسلم است که قرآن فقط یک کتاب علمی صرف نیست. اما حقایق علمی بسیاری که به صورت مختصر و عمیق در آیات آن بیان شده به کمک تکنولوژی قرن بیستم کشف شده‌اند. چنین حقایقی در زمان نزول قرآن قابل کشف نبودند و این دلیل دیگری بر این است که قرآن سخن خداست...

معجزات قرآن کریم

هارون یحیی
مترجم: فاطمه شفیعی سروستانی

☆ قرآن کریم

☆ هارون يحيى، كتاب اعجاز قرآن

☆ ناصر مكارم شيرازى، تفسير نمونه

☆ مركز دائرة المعارف قرآن كريم، برگرفته از مقاله « اعجاز قرآن/ علمى »